

рефератъ на тема: Народнитѣ университети въ Дания. Той изнесе подробни сведения за организацията и дейността на тия университети, отъ тѣхното начало до днесъ. Посочи ги като единъ образецъ, отъ който можемъ и ние да заимствуваме, особено за нашето село.

Следъ реферата се премина къмъ разисквания върху отчета на управителния съветъ. Взеха участие: Г. Сжбевъ, Дрѣновски, М. Папазовъ, Ц. Чачановски, Хр. Киселовъ, А. Игнатовъ, К. Найденовъ, Тошевъ, Ионевски, Г. Поповъ, Л. Коевъ, Юр. Мицовъ и Ст. Нешевъ, отъ името на управителния съветъ отговори Ячо Хлѣбаровъ, следъ което отчетътъ бѣ приетъ отъ конгреса съ следната резолюция:

„Делегатитѣ на XI редовенъ конгресъ одобряватъ дейността на Върховното управително тѣло на своя съюзъ, изказватъ му сърдечна благодарностъ за извършеното отъ него презъ годината и пожелаватъ презъ годината идното управително тѣло да работи въ посока за процъвяване на читалищното дѣло“.

Направиха се докладитѣ отъ:

Комисията по провѣрка пълномощията:

„Комисията, въ съставъ: Б. Шайтановъ, Йорданъ Мицевъ и д-ръ Досковъ, избрана отъ конгреса на Върховния читалищенъ съюзъ да провѣри пълномощията на г. г. делегатитѣ на този конгресъ, се събра на 8 ноемврий 1929 год. и като взема подъ внимание:

1. Че съюзнитѣ читалища на брой 1228 се представляватъ отъ 365 делегати;

2. Че казанитѣ по-горе читалища сж организирани при 14 окръжни читалищни съюзи и

3) Че 14-тѣхъ окръжни читалищни съюзи напълно сж отчетели съюзенитѣ читалища предъ Върховния читалищенъ съюзъ,

Н а м и р а:

Че 365 делегати представляватъ съюзени и напълно отчетени читалища, затова следва да се признаятъ за редовни“.

Тая резолюция, бѣ приета отъ конгреса. Комисията по печата, докладва:

„Избраната комисия по печата въ съставъ: К. П. Домусчиевъ, Цвѣтко Петковъ и П. Калканджиевъ, като прегледа и прецени характера и състоянието на съюзния читалищенъ печатъ константира:

1. Презъ изтеклата съюзна година съюзниятъ печатъ е билъ представяванъ отъ дветѣ списания, уреждани и редактирани отъ името на Върховния читалищенъ съюзъ — списанието „Читалище“ и списание „Българска мисълъ.“

2. Комисията намира, че и дветѣ списания сж уреждани не само съ вещина, но и съ материални рискове и рѣдка преданностъ и безкористие, каквито могатъ да се срещнатъ само у хора, останали отпреди и следъ освободителната епоха на народничество.

3. И тая година въ списание „Читалище“ сж помѣствани повечето статии, третиращи въпроси, тѣсно свързани съ живота на читалищното и библиотечно дѣло въ България, а списание „Българска мисълъ“ се е стремѣло да задоволи изискванията и нуждитѣ на читалищни четци съ по-висока интелигентностъ и култура. Въ това отношение „Българска мисълъ“ е заела мѣстото на едно отъ най-сериознитѣ научни и литературни списания у насъ.